

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/100/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7822200516
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Mičietová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7822200516.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Oľgy Mičietovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore žalobkyne Carmeuse Slovakia, s.r.o., Košice-Juh, Rozvojová 2/B, IČO: 36 198 749, zast. advokátskou kanceláriou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Košice, Kmeťova 26, IČO: 47 237 406 proti žalovanej A. B. C., nar. X.X.XXXX, D. E. XXX, zast. JUDr. Janou Ježíkovou, advokátkou, Revúca, Kúpeľná 487/19, IČO: 42 378 397, o negatívne určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 5C/16/2022 z 28. januára 2025

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalobkyni proti žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (v ďalšom „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom určil, že žalovaná nie je vlastníčkou spoluvlastníckych podielov nehnuteľností v k.ú. F., obec F., G. H. evidovaných na LV č. XXX ako parcely registra EKN č. 164/102 o výmere 250 m², č. 164/602 o výmere 281 m², č. 164/702 o výmere 658 m², č. 164/802 o výmere 44 m², č. 164/902 o výmere 2 m², č. 164/912 o výmere 14 m², č. 164/922 o výmere 65 m², všetko orná pôda a to pod B1 vo výške 1/3 a evidovaných na LV č. XXX ako parcela registra EKN č. 164/932 o výmere 1272 m² – orná pôda, pod B1 vo výške 1/3 (výrok I.) a určil, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania (výrok II.).

2. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd v celom rozsahu vyhovel žalobe žalobkyne, domáhajúcej sa určenia, že žalovaná nie je vlastníčkou spoluvlastníckych podielov nehnuteľností, tak ako boli uvedené a označené vo výroku rozsudku, skutkovo dôvodiac tým, že je vedená na LV č. XXX pre kat. úz. F. ako podielová spoluvlastníčka označených parciel v spoluvlastníckom podiele v súčte 3/3 z celku, ktorý spoluvlastnícky podiel pod B3 o veľkosti 1/3 k celku k daným nehnuteľnostiam nadobudla titulom kúpnej zmluvy I. 21, J. XXX/XX-XX/XXXX pričom žalovaná je na rovnakom liste vlastníctva evidovaná pod poradovým číslom B1 ako podielová spoluvlastníčka o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/3 k celku, ktorý mala nadobudnúť na základe darovacej zmluvy, ktorej vklad bol povolený pod V 2687/18-1/19. Hodnovernosť týchto údajov katastra týkajúcich sa predmetného spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 2/72 k celku bola spochybnená podľa § 39 ods. 2 zák. č. 162/1995 Z.z. z dôvodu duplicity vlastníctva por. č. 3 – P 418/2019-93/2019. Obdobne je žalobkyňa vedená ako podielová spoluvlastníčka nehnuteľností evidovaných na LV č. XXX pre kat. úz. F. a to parcely registra EKN č. 164/932 – orná pôda o výmere 1272 m² v spoluvlastníckom podiele v súčte 2/3 k celku, pričom spoluvlastnícky podiel pod B4 o veľkosti 1/3 k celku danej nehnuteľnosti nadobudla titulom Kúpnej zmluvy č. 21, V 582/96-91/2019, pričom žalovaná je na rovnakom liste vlastníctva evidovaná pod B1 ako podielová spoluvlastníčka o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/3 k celku, ktorý mala nadobudnúť na základe darovacej zmluvy, vklad

ktorej bol povolený pod V 2687/18-1/19. Hodnovernosť aj týchto údajov katastra týkajúcich sa daného spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/3 k celku bola spochybnená podľa § 39 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. z dôvodu duplicity vlastníctva por. č. 4 – P 419/2019-94/2019.

Žalovaná so žalobou nesúhlasila, mala za to, že pokiaľ Kúpnu zmluvou č. 21 bolo prevedené vlastnícke právo k spoluvlastníckym podielom nehnuteľností, ktoré boli riadne a dostatočne identifikované, mohlo byť zapísané na základe návrhu na vklad evidovaného pod V-586/1996 a keďže sa tak nestalo od roku 1996, nadobudol v roku 2014 nehnuteľnosti jej právny predchodca od dediča K. L. – M. L. a ona – žalovaná nadobúdala nehnuteľnosti en bloc tak ako ich jej právny predchodca vlastnil.

Vykonaním dokazovania zistil súd prvej inštancie skutkový stav, ktorý následne právne posúdil podľa § 126 ods. 1, § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka prioritne podľa § 137 písm. c/ CSP sa zaoberal otázkou, či je podaná žaloba procesne prípustná, pričom dospel k záveru o prípustnosti negatívneho určenia vlastníckeho práva za daných okolností.

Vymedzil, že nebolo sporné medzi stranami sporu, že žalobkyňa je vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX pre kat. úz. F., a to parciel registra EKN č. XXX/XXX, XXX/XXX, XXX/XXX, XXX/XXX, XXX/XXX, XXX/XXX a 164/922 – všetko orná pôda, a to v podiele 3/3 a nehnuteľnosti evidovanej na LV č. XXX ako parcela registra EKN č. 164/932 o výmere 1272 m² - orná pôda v podiele 2/3, že spoluvlastnícky vklad na LV č. XXX pod B3 o veľkosti 1/3 nadobudla titulom kúpnej zmluvy č. 21, V 582/96-91/2019 a že žalovaná je na rovnakom liste vlastníctva pod poradovým číslom B1 spoluvlastníčkou totožnej nehnuteľnosti v podiele 1/3, ktorý podiel mala nadobudnúť na základe darovacej zmluvy, vklad ktorej bol povolený pod V 2687/18-1/19, pričom hodnovernosť údajov katastra bola spochybnená z dôvodu duplicity vlastníctva por. č. 3 - P 418/2019-93/2019. Spornou skutočnosťou v konaní bolo, komu svedčí vlastnícke právo v podiele 1/3 k predmetnej nehnuteľnosti. Taktiež nebolo sporné, že spoluvlastnícky vklad na LV č. XXX pod B4 o veľkosti 1/3 nadobudla žalobkyňa titulom kúpnej zmluvy č. 21 V 582/96-91/2019 a žalovaná je na rovnakom liste vlastníctva pod poradovým číslom B1 spoluvlastníčkou totožnej nehnuteľnosti v podiele 1/3, ktorej podiel mala nadobudnúť na základe darovacej zmluvy, ktorej vklad bol povolený pod V 2687/18-1/19, pričom hodnovernosť údajov katastra bola spochybnená z dôvodu duplicity vlastníctva por. č. 4-P 418/2019-93/2019. Sporné aj v týchto súvislostiach bolo, komu svedčí vlastnícke právo v podiele 1/3 k predmetnej nehnuteľnosti.

Súd skúmaním Záznamu podrobného merania zmien č. 343 zistil, že súčasná parcela EKN č. 164/102 o výmere 250 m² - orná pôda je vytvorená z parcely EKN č. 164/102 a pôvodne m.p.č. 164/b z pôvodnej výmery 1143 m² z dielu 13 vytvoreného geometrickým plánom č. 249-93-243 a dielu 78 vytvoreného geometrickým plánom č. 10747494-141/2001, že súčasná parcela EKN č. 164/602 o výmere 281 m² - orná pôda je vytvorená z parcely EKN č. 164/102 a pôvodne m.p.č. 164/b z pôvodnej výmery 249 m² z dielu 14 vytvoreného geometrickým plánom č. 249-93-243 a dielu 57 vytvoreného geometrickým plánom č. 10747494-141/2001, že súčasná parcela EKN č. 164/702 o výmere 658 m² - orná pôda je vytvorená z parcely EKN č. 164/102 a pôvodne m.p.č. 164/b z pôvodnej výmery 1143 m² z dielu 13 vytvoreného geometrickým plánom č. 249-93-243 a dielu 85 vytvoreného geometrickým plánom č. 10747494-141/2001, že súčasná parcela EKN č. 164/802 o výmere 44 m² - orná pôda je vytvorená z parcely EKN č. 164/102 a pôvodne m.p.č. 164/b z pôvodnej výmery 1143 m² z dielu 13 vytvoreného geometrickým plánom č. 249-93-243 a dielu 65 vytvoreného geometrickým plánom č. 10747494-141/2001, že súčasná parcela EKN č. 164/902 o výmere 2 m² - orná pôda je vytvorená z parcely EKN č. 164/102 a pôvodne m.p.č. 164/b z pôvodnej výmery 67 m², z dielu 12 vytvoreného geometrickým plánom č. 249-93-243 a dielu 74 vytvoreného geometrickým plánom č. 10747494-141/2001, že súčasná parcela EKN č. 164/912 o výmere 14 m² - orná pôda je vytvorená z pôvodnej parcely EKN č. 164/102 a pôvodne m.p.č. 164/b z pôvodnej výmery 67 m², z dielu 12 vytvoreného geometrickým plánom č. 249-93-243 a dielu 73 vytvoreného geometrickým plánom č. 10747494-141/2001, že súčasná parcela EKN č. 164/922 o výmere 65 m² - orná pôda je vytvorená z parcely EKN č. 164/102 a pôvodne m.p.č. 164/b z pôvodnej výmery 67 m² z dielu 12 vytvoreného geometrickým plánom č. 249-93-243 a dielu 85 vytvoreného geometrickým plánom č. 10747494-141/2001 a súčasná parcela EKN č. 164/932 o výmere 1272 m² - orná pôda je vytvorená z parcely EKN č. 164/102 z dielu 85 vytvoreného geometrickým plánom č. 10747494-141/2001.

Súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že žalobkyňa, resp. jej právny predchodca KALCIT, spol. s r. o. na základe Kúpnej zmluvy č. 21 z 26.4.1994, ktorej vklad bol povolený pod V 582/96, nadobudol od K. L. k sporným nehnuteľnostiam, pôvodne z m.p.č. 164/a z dielu 12 o výmere 67 m², z dielu 13 o výmere 1143 m², z dielu 14 o výmere 249 m², vlastnícke právo v podiele 1/3. Vzhľadom na vtedajšiu právnu úpravu § 45 ods. 1 Katastrálneho zákona účinného do 31.8.2009, keďže právny predchodca nebol vlastníkom všetkých dielov spolutvoriacich určitú parcelu, nemohol byť zapísaný do katastra nehnuteľností ako ich vlastník. Vlastníctvo jednotlivých dielov však bolo evidované v registri

líniových stavieb, pokiaľ sa neuskutočnil prevod alebo prechod vlastníckeho práva ku všetkým dielom, ktoré podľa GP tvorili novú parcelu. Súd poukázal na to, že uvedené vyplynulo aj z odpovede Úradu geodézie, kartografie a katastra SR. Žalovaná nadobudla predmetný podiel k sporným nehnuteľnostiam od manžela A. D. C. darovacou zmluvou, ktorý ich nadobudol od dediča K. L., M. L. v čase, keď predávajúci (M. L.) už nedisponoval vlastníckym právom k tejto nehnuteľnosti. Z predložených dôkazov – geometrických plánov č. 249-93-243, č. 243-463-085/89 a č. 107494-141/2001 aj odpovede Okresného úradu Rožňava, katastrálneho odboru k totožnosti uvedených nehnuteľností vyplynulo, že vyznačené dieliky v Kúpnej zmluve č. 21 sa zhodujú so spoluvlastníckymi podielmi na LV č. XXX pod B3 a na LV č. XXX pod B4; bolo to potvrdené aj záznamom podrobného merania zmien č. 343. Zároveň súd mal preukázané, že spoluvlastnícke podiely na LV č. XXX pod B3 (žalobkyňa) a pod B1 (žalovaná) a na LV č. XXX pod B4 (žalobkyňa) a pod B1 (žalovaná) sú od totožného právneho predchodcu K. L., ide o tie isté pozemky, spoluvlastnícke podiely, ktoré boli vymedzené geometrickým plánom č. 249-93-243 zo 7.11.1993 a odpredané Kúpnu zmluvou č. 21 z roku 1996. K. L. ostal naďalej evidovaný ako vlastník týchto pozemkov, ktoré predal v roku 1996. M. L. ako dedič po K. L. tieto totožné pozemky predal A. D. C., ktorý ich následne daroval B. C.. Dospel k záveru, že v prípade zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobkyne a K. L. a zmluvy uzavretej medzi žalovanou a A. D. C. a zmluvy medzi A. D. C. a M. L. sa jednalo o tie isté parcely pôvodne evidované v E-KN č. 164/102, ktorá je aktuálne zapísaná na LV č. XXX ako parcela registra E-KN č. 164/102 o výmere 250 m²-orná pôda, parcela E-KN č. 164/602 o výmere 281 m²-orná pôda, parcela E-KN č. 164/702 o výmere 658 m²-orná pôda, parcela E-KN č. 164/802 o výmere 44 m²-orná pôda, parcela E-KN č. 164/902 o výmere 2 m²-orná pôda, parcela E-KN č. 164/912 o výmere 14 m²-orná pôda a parcela E-KN č. 164/922 o výmere 65 m²-orná pôda a na LV č. XXX ako parcela registra E-KN č. 164/932 o výmere 1272 m²-orná pôda. Súd dodal, že v danom prípade nie je možné ani uvažovať o vydržaní vlastníckeho práva žalovanou na ktoré je potrebné splnenie kumulatívnych podmienok v zmysle § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka a to dobromyseľnosť a nepretržitosť držby po dobu 10 rokov. Žalovaná, ktorá nadobudla vlastnícke právo od manžela A. C. a ten od M. L. v dobrej viere, že mu nehnuteľnosť patrí, nemohla byť dobromyseľná vzhľadom na duplicitný zápis vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností, kde v poznámke bolo uvedené, že hodnovernosť údajov bola spochybnená. Naviac, žaloba bola podaná na súd 1.3.2022, teda počas 10 ročnej vydržacej doby. Súd na základe uvedeného dospel k záveru, že vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti svedčí žalobkyňa, a preto žalobe vyhovel.

O trovách konania rozhodol podľa § 257 CSP, pričom za dôvody hodné osobitného zreteľa mal samotnú podstatu sporu, a to duplicitné vlastníctvo nehnuteľností, pričom žalovaná nezapríčinila vzniknutú situáciu, t.z. nezadala príčinu na vznik sporu, ktorý vznikol nesprávnou evidenciou katastra nehnuteľností, za ktorú žalovaná nemôže niesť zodpovednosť. Konštatoval, že obranu žalovanej v konaní nemohol ani považovať za neprimeranú, nakoľko len tvrdila, že sporné nehnuteľnosti nadobudla v dobrej viere, nemala žiadnu pochybnosť, žeby predávajúci syn K. L. nebol ich vlastníkom. Žalobkyňa v konaní netvrdila ani nevyvrátila tvrdenie žalovanej, že mala záujem na mimosúdnej dohode, a preto mal súd za to, že by bolo nespravodlivé, ak by mala žalovaná trovy konania znášať sama. Poukázal v tej súvislosti na uznesenie ÚS SR sp. zn. III. ÚS 187/04.

3. Proti rozsudku včas podala odvolanie žalovaná na základe odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ CSP.

Navrhla, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie tak, že podanú žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná jej náhradu trov konania.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení na odvolanie žalovanej namietla, že podané odvolanie neuvádza, v čom spočíva naplnenie jednotlivých žalovanou uplatnených odvolacích dôvodov. Navrhla preto, aby odvolací súd odvolanie žalovanej odmietol podľa § 386 písm. d/ CSP.

Žalobkyňa námietky žalovanej namietajúcej, že súd nevyhodnotil ako podstatné jej námietky voči stotožneniu predmetu prevodu vlastníckeho práva, keď sa nestotožnila s procesom zapisovania vlastníckeho práva k jednotlivým dielom a časťami nehnuteľností, označila za zjavne skresľujúce, bez právnej relevancie v tomto súdnom konaní. Mala za to, že podstatné pre rozhodnutie súdu v tomto konaní je určiť, komu prináleží spoluvlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam - pozemkom, resp. negatívne určiť, komu nepatrí vlastnícke právo zapísané na liste vlastníctva. Mala za to, že žalovaná v podanom odvolaní vyjadruje svoj subjektívny názor na konanie správneho orgánu ohľadom spôsobu evidencie vlastníckeho práva k predmetným pozemkom. Odmietla tvrdenie žalovanej, že konanie o zavkladovaní jej vlastníckeho práva (žalobkyne) prebiehalo vyše 20 rokov. Uviedla, že

vlastnícké právo k sporným nehnuteľnostiam nadobudla už v roku 1996, a to riadnym rozhodnutím o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, a to zároveň od rovnakého právneho predchodcu K. L.. Argumentovala, že nemôže a nemohla ovplyvňovať právnu úpravu evidencie vlastníckych práv pozemkov na katastri nehnuteľností, a preto za túto činnosť evidencie vlastníckeho práva na katastri nemôže niesť akúkoľvek zodpovednosť. Ak vtedajšia právna úprava stanovovala určitý spôsob evidovania pozemkov v katastri nehnuteľností, museli ju akceptovať všetky súkromnoprávne subjekty. Nadobudla vlastnícké právo k predmetnému pozemku na základe rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností V 582/96 dňa 16.6.1996, a to v zmysle príslušnej právnej úpravy. Ostatné úkony správneho orgánu - spôsob vedenia evidencie vlastníckeho práva k predmetnému pozemku nemajú vplyv na existenciu právnej skutočnosti - nadobudnutia vlastníckeho práva žalobkyňou k predmetným nehnuteľnostiam. V dôsledku týchto ostatných úkonov správneho orgánu a jeho nedôslednosti v evidencii vlastníckych práv k danému pozemku a v dôsledku plynutia času došlo k tomu, že pôvodný predávajúci K. L. bol stále nesprávne evidovaný k danému pozemku ako jeho vlastníč, pričom po jeho smrti v dedičskom konaní sa vychádzalo z nesprávnej evidencie vedenej katastrom nehnuteľností a predmetný pozemok mal na základe dedenia nadobudnúť syn M. L.. Uviedla, že tieto skutočnosti vyplynuli z odpovede Okresného úradu Rožňava, katastrálny odbor z 11.9.2024. Trvala na tom, že M. L. (právny predchodca žalovanej) na základe vyššie uvedených dôvodov nikdy nemohol nadobudnúť ku dňu smrti poručiteľa vlastnícké právo k danému pozemku, pretože nikdy takýmto vlastníckym právom nedisponoval. Preto žalovaná, resp. jej manžel - právny predchodca nemohli nadobudnúť vlastnícké právo k predmetnému pozemku na základe kúpnej zmluvy od predávajúceho - nevlastníka, ktorý nemohol platne previesť viac práv ako má sám. Odkázala na rozhodnutie Veľkého senátu Najvyššieho súdu SR sp. zn. R 56/2021, podľa ktorého: „I. Na základe absolútne neplatného právneho úkonu nie je možné nadobudnúť vlastnícké právo, a to ani v prípade, že na jeho podklade bol uskutočnený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. II. S poukazom na právnu zásadu, podľa ktorej nikto nemôže previesť na iného viac práv ako sám má, nemôže platne previesť vlastnícké právo k nehnuteľnosti na inú osobu ten, kto je na základe absolútne neplatného právneho úkonu vedený v katastri nehnuteľností, ako vlastníč nehnuteľností. ...“

Poukázala na to, že súd prvej inštancie správne právne vec posúdil, keď dospel k záveru, že žalobkyňa nadobudla od totožného právneho predchodcu K. L. vlastnícké právo na základe platne uzavretej kúpnej zmluvy k predmetnému pozemku, a preto žalovaná nemohla nadobudnúť od totožného právneho predchodcu vlastnícké právo k totožnému pozemku, pretože právny predchodca žalovanej (M. L.) týmto právom nikdy nedisponoval, pretože jeho otec - K. L. svoje vlastnícké právo previedol počas svojho života na právneho predchodcu žalobkyne. Odkázala na, resp. citovala odsek 29. odôvodnenia rozsudku. Uviedla, že žalovaná tieto podstatné skutkové okolnosti v súdnom konaní, že sa v danom prípade jednalo o totožný pozemok, ani len nerozporovala, ani len nepreukázala a nepredložila akýkoľvek dôkaz, že by jej právny predchodca - M. L. mal nadobudnúť iný pozemok na základe iných geometrických plánov v rámci dedičského konania a tento pozemok nebol následne scudzený počas života jeho právneho predchodcu K. L..

Pokiaľ žalovaná namietala správnosť vyhotovených geometrických plánov, na základe ktorých boli vytvorené parcely zapísané na LV č. XXX B. XXX a ich výmeru, mala žalobkyňa za to, že tým žalovaná zároveň namieta aj vôbec existenciu svojho vlastníckeho práva k predmetnému spoluvlastníckemu podielu k daným novovytvoreným parcelám geometrickým plánom, pretože len na základe týchto geometrických plánov boli vytvorené parcely so súčasnými parametrami – výmerou.

Žalobkyňa dala do pozornosti pôsobnosť okresného úradu vymedzenú v § 18 ods. 1 písm. e/ a j/ katastrálneho zákona, v zmysle ktorých okresný úrad kontroluje geodetické a kartografické činnosti, ktorých výsledky sa majú prevziať do katastra a overuje geometrické plány (písm. e/) a overuje kópie alebo rovnopisy verejných listín alebo iných listín, na základe ktorých sa má vykonať zápis v katastri ako aj kópie geometrických plánov pre potreby správy a aktualizácie katastra v súlade s právnym stavom a so skutočným stavom (písm. j/).

Pokiaľ žalovaná v odvolaní napádala a považovala rozhodnutie súdu za predčasné a vydané bez vykonania dokazovania smerujúceho k stotožneniu sporných nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX B. XXX poukazujúc pritom na nesúlad výmer, keď podľa aktuálnych listov vlastníctva pripadá na žalovanú z dielov č. 12, 13 a 14 - 847 m², pričom pripadnúť by malo 973 m² (1459 m² spolu – 486 m² pripadajúcich na žalobkyňu); ktorý evidentný nesúlad vo výmere nebol odstránený a nevysvetlil ho ani správny orgán ani súd, žalobkyňa v poukázala na to, že žalovaná v konaní ani len nepredložila darovaciu a ani kúpnu zmluvu, na základe ktorých odôvodňuje svoje vlastnícké právo a nepredložila ani rozhodnutie o povolení vkladu a nenavrholo žiadne ďalšie dokazovanie na preukázanie svojich tvrdení ohľadom svojho vlastníckeho práva. Nepredložila žiaden iný geometrický plán alebo akýkoľvek iný dôkaz

– odborné vyjadrenie alebo znalecký posudok, ktorý by postup správneho orgánu a jeho identifikáciu parciel spochybňoval. Žalobkyňa poukázala na to, že žalovaná už pred začatím sporu mala vedomosť (v roku 2019), že predmetné nehnuteľnosti nemohla nadobudnúť do svojho vlastníctva od právneho predchodcu A. M. L., ktorý ich mal zdediť po K. L., pretože tieto nehnuteľnosti K. L. predal v roku 1996. Navyše Okresný úrad Rožňava, katastrálny odbor vykonal aj kontrolné meranie - Záznam podrobného merania zmien č. 343 v roku 2019, z ktorého vyplýva, že vyznačené dieliky v kúpnej zmluve č. 21 sa zhodujú so spoluvlastníckymi podielmi na LV č. XXX pod B3 a č. 840 pod B4.

Uviedla, že žalovaná v súdnom konaní nepreukázala a ani netvrdila iný spôsob, akým spôsobom boli vôbec zamerané a vytvorené parcely, o ktorých tvrdí, že je ich vlastníčkou, a to ani akým konkrétnym spôsobom bolo zistené a vpísané do katastra práve spoluvlastnícky podiel jej právneho predchodcu A. M. L.. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, pokiaľ sa týka právnych skutočností zamerania a vytvorenia sporných nehnuteľností, tieto boli totožné a na základe totožných právnych skutočností došlo k zapísaniu vlastníckych práv tak žalobkyne ako aj žalovanej. Správny orgán jedine pochybil pri zapisovaní vlastníckych práv konkrétnych osôb – vlastníkov nehnuteľnosti vo svojom katastrálnom operáte, v dôsledku čoho došlo k vzniku duplicitného vlastníctva, a to len v časti spoluvlastníckeho podielu v rozsahu 1/3 k predmetným nehnuteľnostiam. Ak žalovaná namieta nesprávnosť zamerania konkrétnej parcely, resp. jej identifikáciu, toto nie je predmetom tunajšieho konania a žalovaná môže využiť zákonom stanovené inštitúty, napríklad konanie o oprave chýb, ak sa domnieva, že došlo k nesprávnemu rozhodnutiu správneho orgánu.

Poukázala na to, že predmetné nehnuteľnosti boli identifikované správnym orgánom – katastrom nehnuteľností predložením Záznamu podrobného merania zmien č. 343 a zistenia, z ktorého poukázal súd v odseku 28. odôvodnenia rozsudku. Dala do pozornosti, že žalovaná žiadnym spôsobom nespochybňovala správnosť identifikácie parciel v katastrálnom konaní, z čoho mala za zrejmé, že správny orgán postupoval správne pri identifikácii týchto parciel.

Žalobkyňa mala za to, že ak žalovaná mienila uniesť dôkazné bremeno v súdnom konaní, mala produkovať relevantné dôkazné prostriedky, avšak ak by došlo k spochybneniu správnosti novovzniknutých parciel, žalovaná by tým spochybnila aj svoje vlastnícke právo (spoluvlastnícky podiel k predmetnej nehnuteľnosti) a musela by následne preukázať aj svoj právny titul nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, a to či v čase smrti poručiťela K. L. disponoval aj ďalším vlastníckym právom k danému pozemku, ktoré za svojho života nepreviedol na tretiu osobu. Žalovaná však nepreukázala a ani netvrdila, že by sa malo jednať o iné parcely na základe iných právnych titulov, ktoré nadobudla než ako to uvádzal správny orgán vo svojich odpovediach, pričom sama žalovaná si je vedomá, že k pochybeniu došlo v rámci katastra nehnuteľnosti, a to len v rámci evidovania vlastníkov nehnuteľností k spornému spoluvlastníckemu podielu k nehnuteľnostiam. Žalobkyňa uzavrela, že sú tvrdenia žalovanej v odvolaní vnútorne rozporné, keď na jednej strane tvrdí, že geometrické plány a kontrolné merania sú nesprávne, pričom neprodukuje žiadne relevantné dôkazné prostriedky na preukázanie svojich tvrdení a na strane druhej nepopiera, že na základe tých istých geometrických plánov nadobudla vlastnícke právo od právneho predchodcu M. L. a tým pádom, resp. teda sa jednalo o totožný spoluvlastnícky podiel, ktorý bol prevodom oboch kúpnych zmlúv, kedy na tej istej strane predávajúceho bol najprv K. L. a následne M. L. a zároveň uvádza, že situácia duplicitného vlastníctva bola spôsobená práve správnym orgánom – katastrom nehnuteľností, čím potvrdzuje nespornú skutočnosť, že sa v danom prípade jednalo, resp. išlo o totožné vlastnícke právo K. L. a jeho právneho nástupcu M. L..

Žalobkyňa uzavrela, že podľa nej sa súd riadne vypořiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami, ktoré mali význam pre rozhodnutie vo veci, jeho rozhodnutie je zároveň aj náležité odôvodnené. Navrhla preto odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil. Uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej.

5. Žalovaná v odvolacej replike v celom rozsahu zotrvala na svojom odvolaní. Uviedla, že žalobkyňa vo vyjadrení na odvolanie uviedla tvrdenia, ktoré boli uvedené už v podanej žalobe a ku ktorým sa ona – žalovaná vyjadrila na pojednávaní ako aj v písomných vyjadreniach v priebehu konania. Navrhla rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, že odvolací súd podanú žalobu v celom rozsahu zamietne.

6. Žalobkyňa v odvolacej duplike trvala na tom, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a riadne odôvodnený. Dodala, že odvolanie žalovanej sa týkalo skôr prejavu jej nespokojnosti s výkonom činnosti správneho orgánu, čo v predmetnom konaní konajúci súd nebol oprávnený o tomto výkone činnosti rozhodovať pre nedostatok právomoci. Mala za to, že súd v danom prípade správne rozhodol na základe riadne zisteného skutkového stavu, a to najmä s poukazom na zásadu „nemo plus iuris“

pri nadobúdaní nehnuteľností s tým, že žalovaná nemohla nadobudnúť vlastnícke od nevlastníka, od ktorého odvodzuje svoje právne postavenie.
Navrhla rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

7. Žiadne ďalšie vyjadrenia sporových strán v odvolacom konaní neboli dané.

8. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) na základe odvolania podaného včas žalovanou ako oprávnenou osobou (§ 362 a § 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 – 358 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi vymedzenými odvolateľom (§ 380 a § 365 CSP), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné vyhovieť, rozsudok je vecne správny a ako taký ho preto potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

9. Rozsudok bol verejne vyhlásený 14. augusta 2025 o 10.05 hod. v pojednávacej miestnosti Krajského súdu v Košiciach č. dverí 210, o ktorej skutočnosti bol vopred vyvesený oznam na úradnej tabuli a zároveň zverejnený na webovej stránke tunajšieho súdu 8.8.2025.

10. Žalovaná odôvodnila odvolanie tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, resp. procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (§ 365 ods. 1 písm. g/ CSP) a súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). V čom konkrétne, v akých konkrétnych pochybnostiach, resp. nesprávnostiach uplatnené odvolacie dôvody spočívajú, jednotlivito nešpecifikovala.

11. Odvolací súd dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody nie sú naplnené.

12. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 191 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie. Odvolacím prieskumom nebola zistená, resp. preukázaná ani nedostatočnosť doteraz zisteného skutkového stavu z dôvodu prípustnosti jeho ďalšieho dotvárania novotami. Z dostatočne zisteného skutkového stavu vyvodil súd prvej inštancie správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil a neboli ex offo prieskumom odvolacieho súdu (§ 380 ods. 2 CSP) zistené ani žiadne vady, resp. nedostatky týkajúce sa procesných podmienok.

13. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie dáva odpoveď na všetky relevantné otázky súvisiace s predmetom konania. Súd dostatočne a presvedčivo objasnil skutkový a právny základ rozhodnutia, nenechal pritom priestor pre vznik pochybností, prečo žalobe vyhovel a určil, že žalovaná nie je vlastníkom spoluvlastníckych podielov sporných nehnuteľností. Správne sa vyporiadal s konkurenciou vlastníckeho práva žalobkyne a žalovanej k tej istej nehnuteľnosti (podľa zápisov v katastri nehnuteľností), pri rozhodovaní o ktorej, uplatniac právnu zásadu, podľa ktorej nikto nemôže previesť na iného viac práv, ako sám má, zohľadnil, že nadobudnutím vlastníckeho práva žalobkyňou (od predávajúceho K. L. ako vlastníka) na základe povolenia vkladu dňa 16.6.1996 pod V 582/96, nemohla byť tá istá nehnuteľnosť (ktorá bola predaná) predmetom prejednávania dedičstva po poručiťovi K. L. a nemohol ju v dedičskom konaní platne nadobudnúť dedič M. L. a teda nevlastník M. L. nemohol spornú nehnuteľnosť ani platne previesť kúpnu zmluvou (2014) na právneho predchodcu žalovanej (jej manžela) a následne on na žalovanú.

14. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny v celom rozsahu a odvolací súd v celom rozsahu sa stotožňuje s jeho dôvodmi. V odôvodnení svojho rozsudku v súlade s § 387 ods. 2 CSP odvolací súd preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku, ako už vyššie uviedol.

15. Na správnosti skutkových zistení a právnych úvah súdu prvej inštancie, ako ani na správnosti dôvodov napadnutého rozsudku nie je spôsobilé nič zmeniť ani podané odvolanie. Odvolací súd reagujúc na odvolacie námietky žalovanej a na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku dopĺňa:

16. Podľa § 45 zákona č. 162/1995 Z.z. Katastrálny zákon v znení platnom v rozhodnom období (do 31.8.2009), zápis vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam podľa § 41 k dielom sa nevykoná, ak sa neuskutoční prevod alebo prechod vlastníckeho práva k všetkým dielom, ktoré utvoria podľa geometrického plánu novú parcelu (odsek 1). Katastrálny úrad do prevodu alebo prechodu vlastníckeho práva k všetkým dielom nezaradí verejné listiny ani iné listiny do zbierky listín katastrálneho operátu, ale ich vedie v osobitnej evidencii katastrálneho operátu (odsek 2). Postup podľa odseku 2 sa vzťahuje na zápis prevodu alebo prechodu vlastníckeho práva k pozemku, na ktorom je postavená líniová stavba alebo iná verejnoprospešná stavba (odsek 3).

17. Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. v znení platnom v rozhodnom období, práva k nehnuteľnostiam sa vpisujú do listu vlastníctva a do súboru popisných informácií katastra; tým sa stávajú hodnovernými, prípadne aj záväznými údajmi katastra.

18. Citovaná právna úprava bola platná a účinná v čase uzavretia Kúpnej zmluvy č. 21 zo dňa 26.4.1996, ktorou K. L. ako predávajúci odpredal spoločnosti Kalcit s.r.o., Vápenka a lom Gombasek, Slavec ako kupujúcemu, právnenmu predchodcovi žalobkyne, v čl. I ods. 1. zmluvy vymedzené časti pozemkov v kat. úz. F. vo vlastníctve predávajúceho a to vymedzené geometrickým plánom číslo 249-93-243 zo 7.11.1993 o.i. podľa čl. I ods. 1. písm. c/ zmluvy, časti pozemku zapísaného v zápisnici číslo 181 m.p.č. 164/a a 164/b, v ktorých je predávajúci podielový spoluvlastník pod B6 v pomere 1/3 a to z m.p.č. 164/b sa predával: - podiel z dieliku č. 12, ktorý bol vo výmere 67 m² a predávaná časť pozemku podľa ideálneho podielu činila 22 m², odpredávaná časť pozemku pripadala ku geometrickým plánom vytvorenej parcele č. 489, - podiel z dieliku č. 13, ktorý bol vo výmere 1143 m² a predávaná časť pozemku podľa ideálneho podielu činila 381 m², odpredávaná časť pozemku pripadala ku geometrickým plánom vytvorenej parcele č. 411, a - podiel z dieliku č. 14, ktorý bol vo výmere 249 m² a predávaná časť pozemku podľa ideálneho podielu činila 83 m², odpredávaná časť pozemku pripadala ku geometrickým plánom vytvorenej parcele č. 461/8. Podľa čl. VI ods. 1. písm. d/, písm. g/ a písm. i/ zmluvy, mal byť na jej základe prevedený vklad vlastníctva k parcele č. 489 z dieliku č. 12, k parcele č. 411 z dieliku č. 13 a k parcele č. 461/8 z dieliku č. 14, parcely č. 489, 411 a 461/8 – všetky vytvorené geometrickým plánom č. 249-93-243 zo 7.11.1993. Vklad vlastníckeho práva na základe predmetnej zmluvy bol povolený 16.6.1996 pod č. V 582/96 rozhodnutím Katastrálneho úradu v Košiciach, Správa katastra Rožňava, ktorá skutočnosť je zrejماً z vyznačenia tohto rozhodnutia o povolení vkladu na samotnej Kúpnej zmluve č. 21.

19. Z vyjadrenia Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky ako ústredného orgánu štátnej správy na úseku katastra, listom z 21.9.2017, ktoré do konania predložila žalobkyňa vyplynulo, že v nadväznosti na § 45 ods. 1 Katastrálneho zákona platného do 31.8.2009 orgány katastra nehnuteľnosti nevykonávali zápisy listín preukazujúcich prevod vlastníckeho práva k dielom parcel do katastrálneho operátu (súbor geodetických informácií, súbor popisných informácií) ani tieto listiny neukladali do zbierky listín, ale do 31.8.2009 ich viedli v osobitnej evidencii zmlúv, verejných listín alebo iných listín, potvrdzujúcich alebo osvedčujúcich práva k časti pozemku vytvorenej geometrickým plánom, na ktorej je postavená líniová stavba alebo iná verejnoprospešná stavba, a to kým sa neuskutočnil prevod alebo prechod vlastníckeho práva ku všetkým dielom, ktoré podľa geometrického plánu tvorili novú parcelu. T.z., že až po usporiadaní vlastníckych práv k celému pozemku sa na tieto pozemky začal vzťahovať všeobecný režim zápisov práv k nehnuteľnostiam.

Ustanovenia katastrálneho zákona upravujúce osobitnú evidenciu verejných alebo iných listín, ktoré potvrdzujú alebo osvedčujú práva k časti pozemku vytvoreného geometrickým plánom, na ktorom je postavená líniová alebo iná verejnoprospešná stavba boli zrušené až novelou katastrálneho zákona č. 304/2009 Z.z. s účinnosťou od 1.9.2009.

V súlade s čl. III Usmernenia č. USM-ÚGKK SR-4/2015 zo dňa 24.3.2015 na zápis listín zaevidovaných v osobitnej evidencii listín a v registroch katastrálnych konaní osvedčujúcich alebo potvrdzujúcich právo k časti pozemku označovanom ako „diel“, v prípade neusporiadania vlastníckych práv k celému pozemku, zápis listín na základe rozhodnutí o povolení vkladu sa vykonal až na základe geometrického plánu, ktorý bol technickým podkladom k zmluve a verejnej listine, podľa ktorého príslušný katastrálny odbor vyhotovil nový záznam podrobného merania zmien (ZPMZ) a výkaz výmer, kde z pôvodných právnych dielov parcel (dielov parcel podľa zmluvy) vytvoril samostatné parcely nového stavu registra „E“ alebo registra „C“, v závislosti od toho z akej parcely bol vytvorený diel v právnom stave geometrického plánu. Po úradnom overení záznamu podrobného merania zmien a výkazu výmer sa vyhotovilo zrovnávacie

zostavenie dielu parcely podľa zmluvy a parcely nového stavu, ktoré sa následne stalo podkladom na zápis zmluvy do KN.

20. Odvolací súd má za to, že žalovaná/odvolateľka vyššie uvedenej, v rozhodnom období platnej právnej úpravy, nevenovala žiadnu pozornosť, resp. ju celkom vedome prehliadala, keďže k žalobným tvrdeniam žalobkyne a jej žalobnej argumentácii založenej na existencii takej právnej úpravy nedala v priebehu konania žiadne relevantné vyjadrenie. Aj v odvolaní uviedla, že síce rešpektuje právny názor súdu, podľa ktorého musí súd vychádzať zo správ správneho orgánu povereného štátom viesť evidenciu nehnuteľností, poukážuc však na to, že aj ona tejto evidencii dôverovala a nadobudla na tom základe nehnuteľnosti, o vlastnícke právo ku ktorým teraz prichádza, namietla vyhodnotenie jednotlivých dôkazov súdom, najmä vyjadrenie správneho orgánu z 11.9.2024, ktoré si súd osvojil. Podľa jej názoru, sa predmetné vyjadrenie len snaží konvalidovať chyby urobené v minulosti a ospravedlňuje nekonanie správneho orgánu riadne a včas.

21. Išlo o odpoveď Okresného úradu Rožňava, Katastrálny odbor z 8.4.2024 na žiadosť súdu o poskytnutie súčinnosti, na ktorú následne nadväzovala (na návrh žalobkyne) ďalšia žiadosť súdu o poskytnutie súčinnosti z 9.9.2024 a odpoveď Okresného úradu Rožňava, Katastrálny odbor z 11.9.2024, ktorú žalovaná v odvolaní bez potrebných konkrétností, len nejasnými námietkami na nesúlad vo výmere parciel zapísaných na LV č. XXX a LV č. XXX, ktoré mali byť vytvorené dielov 12,13 a 14, vo výmere podľa kúpnej zmluvy spolu 486m² (nadobúdala právny predchodca žalobkyne Kalcit) a výmere podľa aktuálnych LV pripadajúcich na žalovanú 847 m². Namietala, že tento nesúlad vo výmere nebol odstránený. Nie je však zrejmé aký nesúlad, v koho prospech, resp. neprospech vzniknutý. Predmetom konania bol žalobný návrh žalobkyne na určenie, že žalovaná nie je vlastníčkou na LV č. XXX pod B1v prospech žalovanej v rozsahu 1/3 zapísaného spoluvlastníckeho podielu k evidovaným nehnuteľnostiam (spolu o výmere 1314 m²) a obdobne nie je vlastníčkou v rozsahu 1/3 na LV č. XXX taktiež pod B1 v jej prospech na LV evidovanej nehnuteľnosti pozemku EKN parc. č. 164/932 o výmere 1272 m², v oboch prípadoch na základe duplicitných zápisov tohto vlastníckeho práva k tým istým nehnuteľnostiam v prospech žalobkyne a to na LV č. XXX pod B3 a na LV č. XXX pod B4.

22. Pokiaľ žalovaná namietala nedostatočné stotožnenie predmetu Kúpnej zmluvy č. 21 so spoluvlastníckymi podielmi k sporným nehnuteľnostiam na LV č. XXX a LV č. XXX a dôvodila, že sa súd uspokojil s konštatovaním správneho orgánu, že „diely v KZ č. 21 sa zhodujú so spoluvlastníckymi podielmi na LV č. XXX a LV č. XXX, čo potvrdzuje záznam podrobného merania zmien č. 343“, odvolací súd považuje odôvodnenie súdu za postačujúce, keďže totožnosť predmetu Kúpnej zmluvy č. 21 a spoluvlastníckych podielov na nehnuteľnostiach evidovaných na LV č. XXX a LV č. XXX pre kat. úz. F. potvrdil Okresný úrad Rožňava, Katastrálny odbor. Ide o štátny orgán poverený výkonom štátnej správy na úseku katastra, ktorý okrem iného kontroluje geodetické a kartografické činnosti, ktorých výsledky sa majú prevziať do katastra, a overuje geometrické plány (§ 18 ods. 1 písm. e/ Katastrálneho zákona) a overuje kópie alebo rovnopisy verejných listín alebo iných listín, na ktorých základe sa má vykonať zápis v katastri, ako aj kópie geometrických plánov pre potreby správy a aktualizácie katastra v súlade s právnym stavom a so skutočným stavom (§ 18 ods. 1 písm. j/ Katastrálneho zákona). Na preukázanie svojho tvrdenia, resp. oznámenia predložil Záznam podrobného merania zmien č. 343; záznam podrobného merania zmien (ZPMZ) je podkladom na vyhotovenie geometrického plánu a vykonanie (zakreslenie) zmien v katastrálnom operáte (napríklad mape). Zisteniami zo ZPMZ č. 343 sa súd prvej inštancie podrobne zaoberal v odseku 28. odôvodnenia rozsudku. Námietky žalovanej sa týchto zistení súdu prvej inštancie netýkajú. Žalovaná zdá sa, že spochybnila stanovisko okresného úradu, katastrálneho odboru len poukazom na to, že v tom istom stanovisku uviedol, že „opravuje svoje skoršie vyjadrenie a to tým, že predmetné parcely neboli následne zapísané v listoch vlastníctva pretože neboli splnené zákonné podmienky na zapísanie týchto vlastníckych práv na listy vlastníctva“. Snaží sa spochybniť stanovisko katastrálneho odboru poukázaním na vetu vytrhnutú z kontextu, ktorej sa snaží dať význam podľa vlastných želaní. Je zrejmé, že predmetnou vetou OÚ Rožňava, katastrálny odbor neopravoval svoje predchádzajúce vyjadrenie, ale ho dopĺňal, robil ho na základe dožiadania súdu podrobnejším. Žalovaná aj keď závery súdu prijaté na základe stanoviska okresného úradu, katastrálneho odboru ohľadne stotožnenia predmetu Kúpnej zmluvy č. 21 (pokiaľ išlo o prevod dielov 12,13 a 14 podľa geometrického plánu) so spoluvlastníckymi podielmi k sporným nehnuteľnostiam na LV č. XXX a LV č. XXX spochybnila, žiadne vlastné relevantné tvrdenie v tomto smere neuviedla, nepredložila žiadne dôkazy na preukázanie, že jej pochybnosti sú opodstatnené, resp.

nenavrhla vykonanie akéhokoľvek dokazovania na popretie záverov plynúcich zo ZMPZ č. 343. Trvala však na tom, že sa cíti byť vlastníčkou sporných nehnuteľností, že tieto nadobudla od svojho manžela, ktorý ich nadobudol kúpnu zmluvou v r. 2014 od vlastníka M. L..

23. Bez právneho opodstatnenia je i názor, resp. tvrdenie odvolateľky, že pri nadobudnutí žalobkyňou nehnuteľností do vlastníctva Kúpnu zmluvou č. 21, že tieto boli riadne a dostatočne identifikované a keďže bolo predložené rozhodnutie o povolení vkladu, malo a mohlo byť preto nadobudnuté vlastnícke právo zapísané do katastra nehnuteľností. Odvolací súd je nútený konštatovať, že odvolateľka uvedeným vedome opomína platnú právnu úpravu § 45 v tom čase platného Katastrálneho zákona.

24. K otázke líniovej stavby, ktorú skutočnosť, že išlo o líniovú stavbu spochybnila žalovaná, avšak svoje pochybnosti nedoložila žiadnym dôkazom, odvolací súd poznamenáva, že v tomto civilnom konaní nie je všeobecný súd oprávnený posudzovať správnosť postupu správneho orgánu, katastrálneho odboru okresného úradu pri rozhodovaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra.

25. Odvolací súd na základe uvedeného uzatvára, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a tento aj správne právne posúdil ak určil, že žalovaná nie je vlastníkom spornej nehnuteľnosti, ku ktorej vlastnícke právo žalobkyne a žalovanej bolo duplicitne zapísané.

Na margo veci dodáva, že žalovanej nič nebráni domáhať sa v tých súvislostiach a iným vhodne zvoleným postupom jej prináležiacich oprávnení.

Pre úplnosť odvolací súd dopĺňa, že v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v odvolaní, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

27. Zo všetkých vyššieuvedených dôvodov, ako aj dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

28. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP rozhodol odvolací súd o trovách odvolacieho konania. Žalovaná bola v odvolacom konaní neúspešná, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania a vznikla jej povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnej žalobkyne v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.